

Домашно 1

```
#Домашно номер 1 ####Николай Кормушев 81805.

library("ggplot2")
library("tidyverse")

## -- Attaching packages ----- tidyverse 1.3.0 --

## v tibble 3.1.0    v dplyr 1.0.4
## v tidyr 1.1.2    v stringr 1.4.0
## v readr 1.4.0    v forcats 0.5.1
## v purrr 0.3.4

## -- Conflicts ----- tidyverse_conflicts() --
## x dplyr::filter() masks stats::filter()
## x dplyr::lag()    masks stats::lag()

colnames(diamonds)

## [1] "carat" "cut" "color" "clarity" "depth" "table" "price"
## [8] "x" "y" "z"

####Задача 1 #####a
nrow(diamonds[diamonds$price > 15000,])

## [1] 1655
#####б
nrow(diamonds[diamonds$carat < 2 & diamonds$price > 15000,])

## [1] 498
#####в
m <- mean(diamonds$price)
s <- sd(diamonds$price)
nrow(diamonds[diamonds$price < m + s & diamonds$price > m - s,])

## [1] 46225
#####г
ideal <- diamonds[diamonds$cut == "Ideal",]
quantile(ideal$carat)

## 0% 25% 50% 75% 100%
## 0.20 0.35 0.54 1.01 3.50

median(ideal$carat)

## [1] 0.54
```

```
mean(ideal$carat)
```

```
## [1] 0.702837
```

```
#####д Цена, такава че 80% от диамантите са под нея
```

```
quantile(diamonds$price, prob = 0.8)
```

```
## 80%
```

```
## 6301.2
```

```
#####е Диамантите сортирани по x, y, z
```

```
diamonds[order(diamonds$x, diamonds$y, diamonds$z, decreasing = T),][1:5,]
```

```
## # A tibble: 5 x 10
```

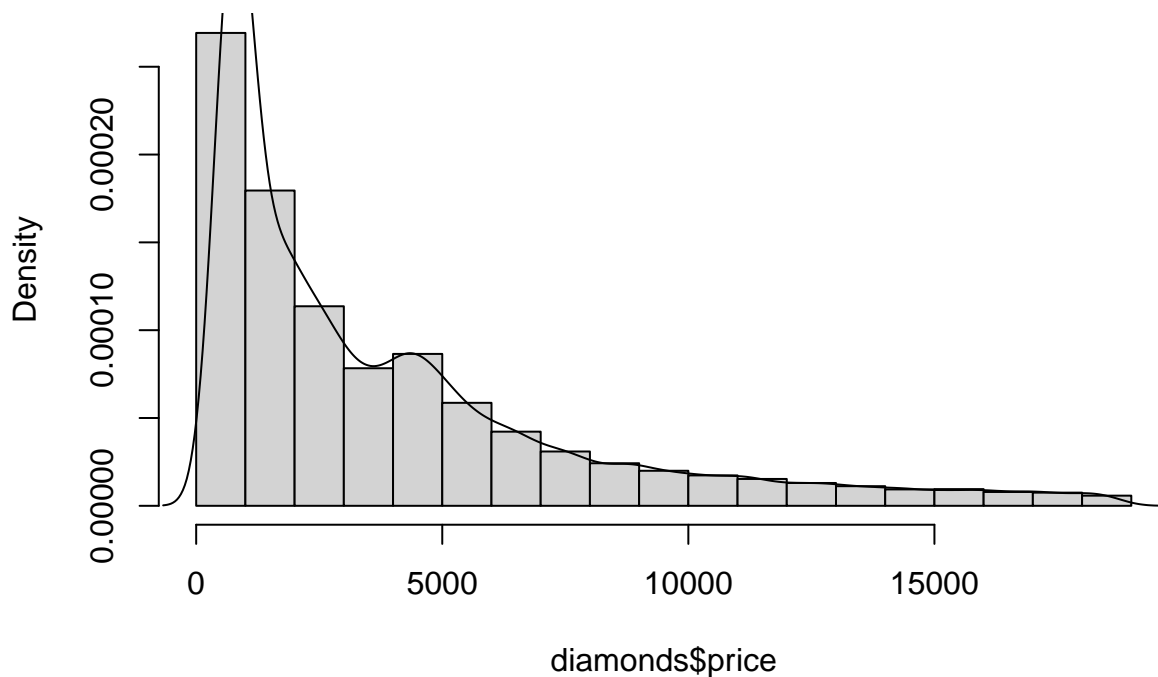
```
## carat cut color clarity depth table price x y z
## <dbl> <ord> <ord> <ord> <dbl> <dbl> <int> <dbl> <dbl> <dbl>
## 1 5.01 Fair J I1 65.5 59 18018 10.7 10.5 6.98
## 2 4.5 Fair J I1 65.8 58 18531 10.2 10.2 6.72
## 3 4.01 Premium I I1 61 61 15223 10.1 10.1 6.17
## 4 4.01 Premium J I1 62.5 62 15223 10.0 9.94 6.24
## 5 4 Very Good I I1 63.3 58 15984 10.0 9.94 6.31
```

```
###Задача 2 #####a
```

```
hist(diamonds$price, probability = T)
```

```
lines(density(diamonds$price))
```

Histogram of diamonds\$price

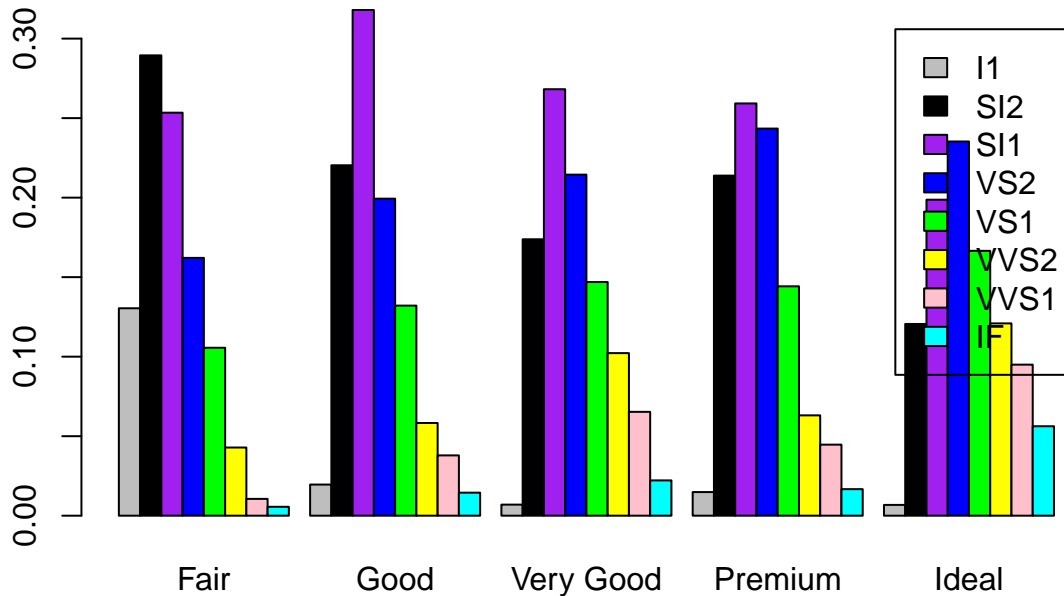


```
#####б
```

Долният barplot показва условната вероятност, ако знаем каква е шлифовката каква е вероятността да имаме диамант с дадена чистота. Чистотата е подредена по качество. Тоест най-долу на легендата е най-хубава(IF), а най-горе е най-лоша(I1). На диаграмата се вижда, че колкото по-добра е шлифовката толкова по-висока е вероятността диамантът да е с по-хубава чистота. Тоест

ако шлифовката е идеално е доста по-вероятно да имаме супер чист(IF) диамант отколкото, ако е ставаща(Fair)

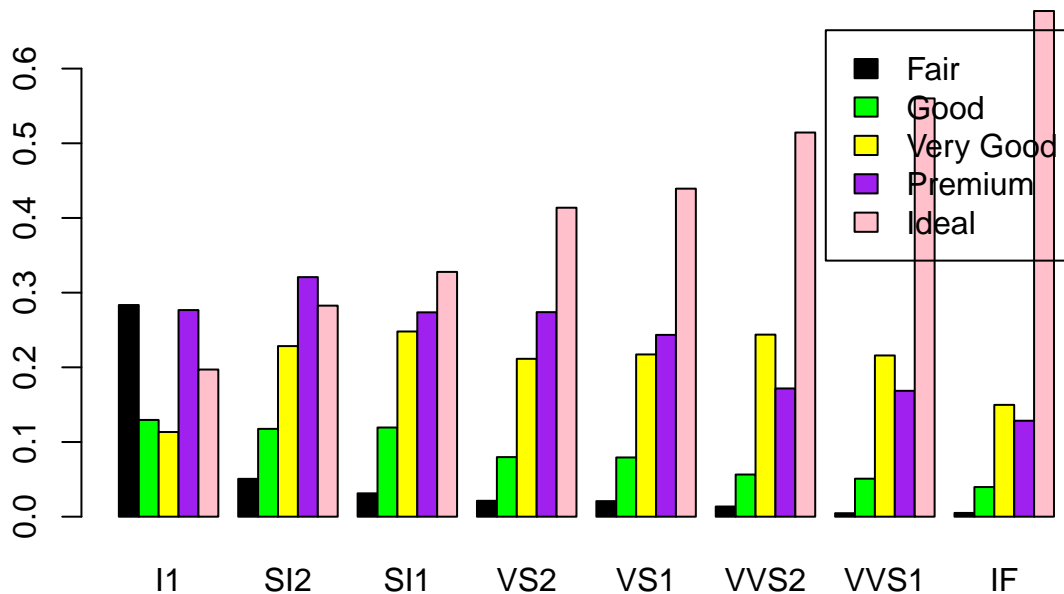
```
barplot(prop.table(table(diamonds$clarity, diamonds$cut), 2), legend = T,
        beside = T, col = c("grey", "black", "purple", "blue", "green",
        "yellow", "pink", "cyan"))
```


Долният

barplot показва каква е вероятността, ако знаем чистотата да имаме някоя от шлифовките. Както се вижда колкото по-чист ни е диамантът толкова по-вероятно е да е с по-хубава шлифовка. Колкото по-мръсен е вероятностите за качествена и некачествена шлифовка са доста по-близки. Вижда се все пак, че дори от най-замърсените диаманти можеш да получиш идеална шлифовка, което също е интересно.

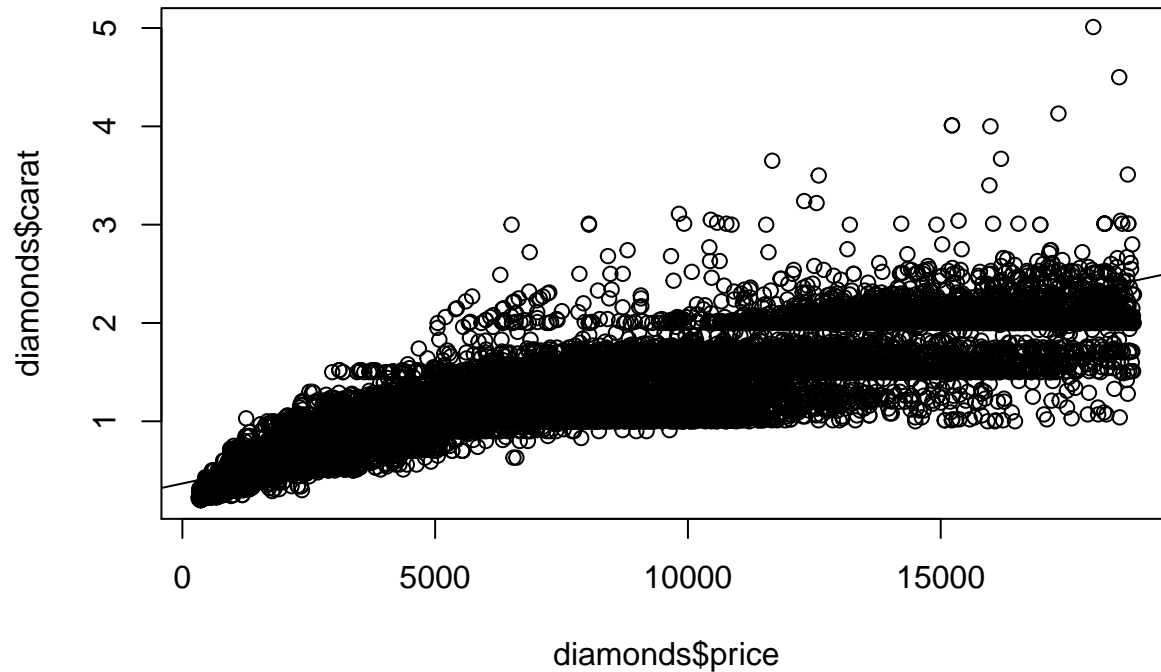
```
barplot(prop.table(table(diamonds$cut, diamonds$clarity), 2), legend = T,
        beside = T, col = c("black", "green", "yellow", "purple", "pink"))
```


в Долната графика показва каратите на диамантите и съответната им цена разпределени в 2d равнина. От нея се вижда, че са зависи, както и може да се начертае проста линейна регресия, която

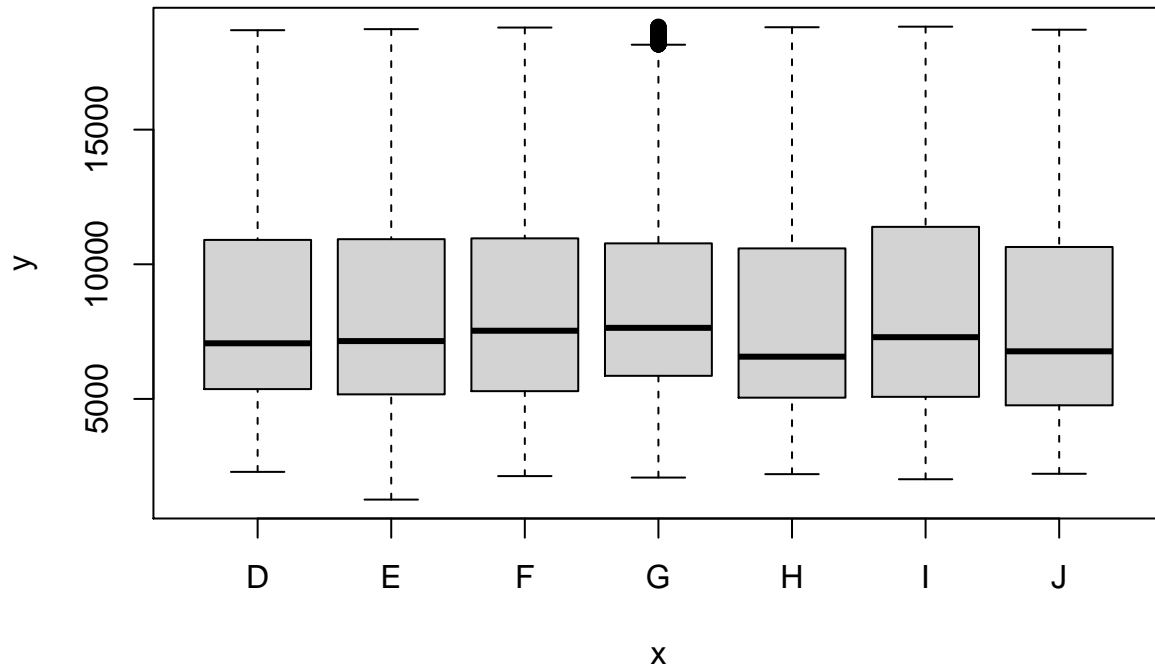
да описва връзката между данните.

```
plot(diamonds$price, diamonds$carat)
l = lm(carat ~ price, data = diamonds)
abline(l)
```

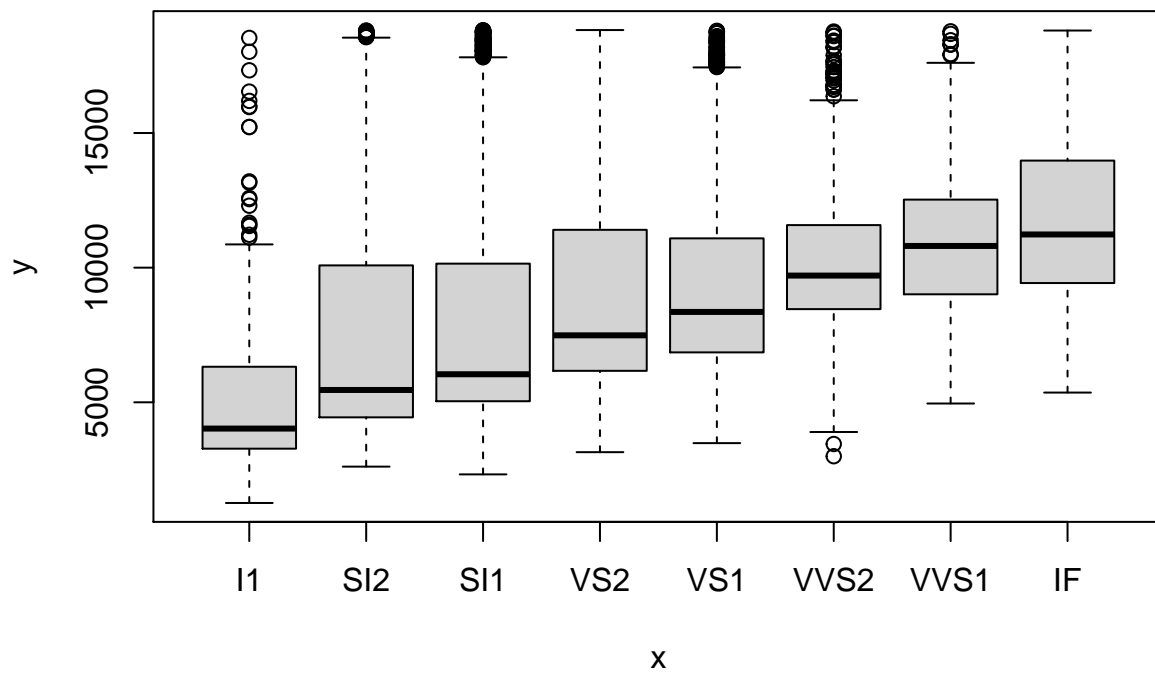

От трите диаграми се вижда, че чистотата влияе най-силно на цената. Най-скъпи са чистите диаманти. Интересно е, че ако включа и диамантите под 1 карат диаграмите изглеждаха доста различно и беше много странно, защото тогава цветът, като че ли играеше основна роля. Колко е чист диаманта почти не беше от значение. Даже най-чистите бяха доста нодолу според boxplot-a(разбира се с много outliers)

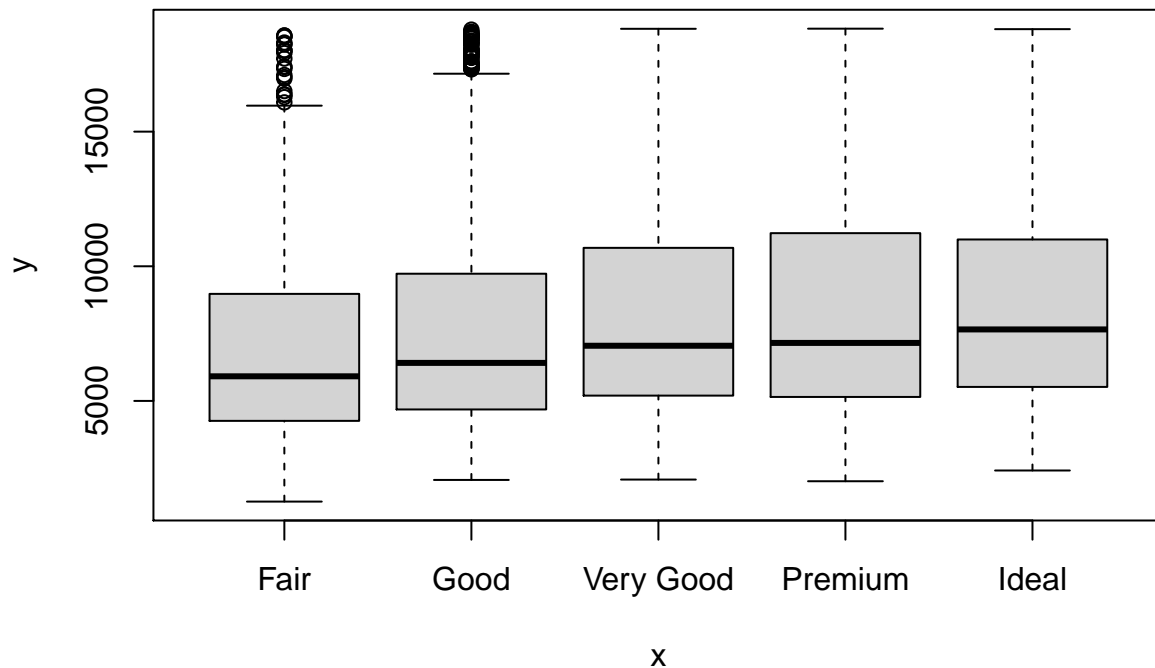
```
caratsMoreThan1 <- diamonds[diamonds$carat > 1,]
plot(caratsMoreThan1$color, caratsMoreThan1$price)
```



```
plot(caratsMoreThan1$clarity, caratsMoreThan1$price)
```



```
plot(caratsMoreThan1$cut, caratsMoreThan1$price)
```


###Задача 3 #####а

i не се ползва. По-долу обяснявам защо. Реших да си поиграя с функции от по-висок ред общо взето

```
add1 <- function (x, i) {
  x <- x + 1
}
```

Изпълнение на един опит. По подразбиране следва точно описания в условието алгоритъм:

```
attempts = 10000
```

```
draw <- function(whiteNum = 2, blackBalls = 2, ballNum = 4, N = 20, fn = add1, result = 0) {
  for (i in 1:N) {
    ball <- sample(c("white", "black"), 1,
                  prob = c(whiteNum/ballNum, blackBalls/ballNum))
    if(ball == "white") {
      whiteNum <- whiteNum + 2
      ballNum <- ballNum + 2
      result <- fn(result, i)
    } else {
      blackBalls <- blackBalls + 1
      ballNum <- ballNum + 1
    }
  }
  result
}
```

Резултати от attempts брой опита. Записваме на всеки опит колко бели топки сме извадили в списък

```
whiteBalls <- 1:attempts %>%
  map(~draw()) %>%
  unlist()
```

Функция смятаща емпиричната вероятност.

```
eProb <- function(n, whiteBalls, attempts) {
  sum(whiteBalls == n)/attempts
}
```

Емпиричната вероятност $X = 15$

```
eProb(15, whiteBalls, attempts)
```

```
## [1] 0.0782
```

Емпиричната вероятност $X < 10$

```
sum(whiteBalls < 10)/attempts
```

```
## [1] 0.2388
```

#####б Смятаме разпределението на X и после медианата и квантилите

```
xDistribution <- 0:20 %>%
  map(~eProb(.x, whiteBalls, attempts)) %>%
  unlist()
```

```
median(xDistribution)
```

```
## [1] 0.0479
```

```
quantile(xDistribution)
```

```
##      0%      25%      50%      75%     100%
## 0.0112 0.0250 0.0479 0.0730 0.0890
```

#####в Индексът съвпада с броя извадени бели топки Взимаме на кой индекс е максималната вероятност И получаваме най-вероятният брой бели топки Отдолу добавих и самата вероятност

```
which.max(xDistribution)
```

```
## [1] 17
```

```
max(xDistribution)
```

```
## [1] 0.089
```

#####г Теглили сме 2 черни топки и 0 бели. Значи сме с +2 черни топки. Тоест имаме 4 черни и 2 бели и общо 6 топки. Ще симулирам само последните тегления. Започваме от 2

Ползвам функции от по-висок ред, да намаля повтарянето на код. Затова fifthBall и add1 приемат бонус ненужен аргумент, което не е много добре от гледна точка качество на код, ама върши работа

Тук гледаме дали на третото теглене се вика тази функция. Ако се вика, то петата изтеглена топка е бяла, защото в този случай се вика функцията $i == 3$, защото вече сме теглили два пъти. Общо взето слага стойността на result на TRUE, ако при последното теглене получим бяла.

```
fifthBall <- function(x, i) {
  i == 3
}
```

Резултатите от опитите ги слагам в списък

```
fifthIsWhite <- 1:attempts %>%
  map(~draw(2, 4, 6, 3, fifthBall, FALSE)) %>%
  unlist()
```

Виждам броя пъти, в които петата топка е била бяла и делия на броя опити и получавам емпиричната вероятност.

```
sum(fifthIsWhite)/attempts
```

```
## [1] 0.3835
```

#####д Общо взето умножавам на всеки ход по вероятността да извадим бяла топка и добавям двете нови бели топки. Вероятността за даден ход е броя бели топки на този ход делено на общия брой топки за хода. Най-отдолу се вижда, че теоритичната и получената емпирична вероятност са доста близки.

```
tProb <- 1
whiteNum <- 2
ballNum <- 4
for (i in 1:20) {
  tProb <- tProb * whiteNum/ballNum

  whiteNum <- whiteNum + 2
  ballNum <- ballNum + 2
}

tProb
```

```
## [1] 0.04761905
```

```
eProb(20, whiteBalls, attempts)
```

```
## [1] 0.0523
```